

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Zábřeh, odbor sociálních věcí**, Masarykovo náměstí 6, Zábřeh, o návrhu na zahájení řízení o předběžném opatření ve věci přiznání životního minima, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 5. 2008, č. j. 38 Cad 27/2003 - 63,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem podaným u Krajského soudu v Ostravě dne 10. 12. 2003 domáhal vydání předběžného opatření ve věci přiznání životního minima. Současně požádal o ustanovení zástupce.

Krajský soud v Ostravě jeho žádost zamítl usnesením ze dne 16. 5. 2008, č. j. 38 Cad 27/2003 - 63. V odůvodnění uvedl, že si od žalobce vyžádal potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Žalobce soudu zaslal toto potvrzení datované dnem 7. 4. 2008, v něm však nechal nevyplněné všechny údaje ohledně příjmů z pracovního nebo obdobného poměru, z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, z hmotného a sociálního zabezpečení a dalších příjmů. Vyplnil toliko, že je spoluvlastníkem rodinného domu. Soudu bylo z jeho rozhodovací činnosti známo, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 4. 9. 2007 uvolnila žalobci od 2. 12. 2003 výplatu částečného invalidního důchodu ve výši 4790 Kč měsíčně, od ledna 2007 pak ve výši 5820 Kč měsíčně. Česká správa sociálního zabezpečení ve svém rozhodnutí rovněž uvedla, že důchod bude žalobci vyplácen od října 2007 a doplatek za období od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2007

činí 203 997 Kč, přičemž tato částka již byla žalobci vyplacena. Z rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení podle krajského soudu vyplývá, že žalobce zaslal soudu nepravdivě vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Rovněž údaje o výdělkových a majetkových poměrech manželky žalobce soud shledal nepravdivými, neboť ze své činnosti zjistil, že i manželka žalobce, s níž žalobce žije ve společné domácnosti, je poživatelkou invalidního důchodu. Krajský soud tedy neustanovil žalobci pro žalobní řízení advokáta, neboť s ohledem na to, že žalobce neuvedl všechny údaje o svých majetkových poměrech, nemohl soud posoudit, zda žalobce splňuje zákonem stanovené podmínky pro ustanovení zástupce.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včasnou kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Namítl, že napadené usnesení je zmatečné, vydané vyloučenou soudkyní, byla porušena nezávislost soudce a soudu. Částka 203 992 Kč je zpětný dluh za poslední tři roky. Stěžovatel navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a aby mu byl ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka.

Na poučení o složení senátu, který bude danou věc podle rozvrhu práce rozhodovat, reagoval žalobce velmi obtížně čitelným podáním ze dne 7. 11. 2008, v němž mj. uvedl, že proti uvedeným osobám Nejvyššího správního soudu byly opětovně již dříve prostřednictvím tohoto soudu podány návrhy na zbavení způsobilosti k právním úkonům. Dále žádal nařízení jednání a provedení dokazování.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek § 102 a § 104 s. ř. s. Přestože v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu musí být stěžovatel, který sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že v řízení, v němž kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce, není třeba splnění této podmínky již z povahy věci vyžadovat.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu uplatněných stížních bodů, po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož je předpoklad, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Podle ust. § 36 odst. 3 může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. V souzené věci soud stěžovateli neustanovil zástupce, neboť stěžovatel řádným způsobem neuvedl všechny údaje ve formuláři prohlášení o osobních majetkových a výdělkových poměrech tak, jak jej soud vyzval.

Nezbytným předpokladem pro to, aby byl účastník řízení ustanoven zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., je splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Aby soud mohl tuto skutečnost zhodnotit, musí mu žalobce poskytnout součinnost v tom smyslu, že soudu sdělí své majetkové poměry. Jestliže žalobce v souzené věci neposkytl soudu navzdory řádné výzvě pravdivou informaci o svých majetkových poměrech, nebylo možné dovodit, že je u něj splněn předpoklad pro osvobození od soudních poplatků. Proto Nejvyšší správní soud shledal postup

krajského soudu, jímž soud žalobci neustanovil zástupce pro řízení o žalobě proti shora uvedeným rozhodnutím, jako zákonu odpovídající.

Co se týče podání žalobce ze dne 7. 11. 2008, je nutno konstatovat, že u Nejvyššího správního soudu nebyl podán žádný návrh na zahájení řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům soudců uvedených v poučení ze dne 30. 10. 2008, č. j. 3 Ads 137/2008 - 75. Takové řízení pak nebylo vedeno ani u jiného příslušného soudu.

Stěžovatel nevznesl žádné konkrétní návrhy důkazů, ani Nejvyšší správní soud neshledal důvod k provedení dokazování. Nařízení jednání ve věci proto nebylo opodstatněné.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 19. února 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu